அசல்

22.4.38. முத்தையா

அசல் – 1 நகல் – இல்லை.

2

செட்டித்தெரு.
மாயவரம்.
22.4.38.

எல்லாம்நிறைந்தஐயா!

அடியேன் வணங்கி எழுதிக்கொ
ள்ளும் விண்ணப்பம். தங்கள் அன்பார்ந்த பதிலைப் பெற்று
ஆனந்தித்தேன். அனேக வித்வான்களிடமும் [illegible]
தங்களைத்தவிர [illegible] தெரிவித்துக்கொண்டேன். பலரிடம்
[illegible] இருவர் ஒருசிறிது உத்து
[illegible]. எல்லாம் பார்த்தால் [illegible]. ஆகையால்
க்கொண்டிருந்தார்கள். [illegible] தங்களது கடிதத்தைப்பா
கடைசியாக தங்களையே [illegible], என்னுடைய
ர்த்ததும் சிறிது ஐயம் நீங்கப்பெற்றேன். [illegible] அமைந்திருக்
கும் [illegible] தெரிந்தது தான் – இதை
கொண்டேன் – பழங்கால தங்களுக்கு தெரிந்தது
அவ்வளவு. [illegible] கொண்டால் உள்ளது
கொண்டதாக [illegible] வடிவு [illegible]. [illegible]
[illegible] செய்யாதவர்களும்
[illegible]. [illegible]
வாள் உள் [illegible] செய்யாதவர்களும் [illegible]
[illegible] செய்யாதவர்களுக்கு [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible] இராமாயணத்தில் [illegible]. செய்யாதவர்
து பெரியபுராணம் [illegible]
க்கேட்க [illegible] அதற்கு [illegible]
[illegible] கேட்பார்களாம்; [illegible]
[illegible] கேட்பார்களாம். [illegible]
[illegible] என்பார்களாம்.

[illegible] (தெரிந்து) [illegible]
தங்களிடம் பலவுமாகவும் [illegible], தங்களுக்
[illegible] தொண்டு [illegible]

அசல்

22.4.38. முதிர்ந்தையா

அசல் — 1 நகல் — இல்லை.

போற்றுமனை அடக்கமும் சான்றும் மற்றவர்களிடத்தில்லை யாதலாலும், தாங்கள் எவ்வாறு கொள்வதானாலும் தங்களுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்வது அடியேனது கடமையாதலாலும் அடியேனுக்கு நேர்பட்டவாறு தெரிக்கத் துணிந்தேன்.

23.4.38.

(1). "துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாயதூஉம் மழை"

"துப்பாவதூஉம் மழை" என்பது மணக்குடவர் பாடம் என்று வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளையவர்கள்.

துப்பாவதும் — துணையாவதும் என்று பொருள் கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது.

உண்டவுடன் நீர் குடித்தலின் இயல்பைக் குறிக்கிறது. உணவுக்குத் துணை நீராகும். நீரின்றி உண்பதில்லை.

(2.) "துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
இறந்தாரை யெண்ணிக் கொண்டற்று."

வையத்திறந்தாரை — உலக இன்பங்களெல்லாவற்றையுங் கடந்தவரை, என்று பொருள் கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது.

"முற்றத் துறந்தவர்", "மனவாசகங் கடந்தார்" எப்பற்றும் அற்றவர். "அற்றார்" என்ற பொருளுடையது 'இறந்தார்' என்பது.

H189

22.4.38. முத்தையா

அசல் — 1 நகல் — இல்லை.

(3)

"துன்பமொழிந்தின்பமெல்லாங் கடந்தவர் காதலில் வாழ்வுங் காந்தெ
மேமலுயாவே." "இரவிலேயுழைத்தாலுங்கிக்கொண்டிருந்
தேன்." என்பவற்றாலும் துறந்தாரின் அருமை தெரியப்
படும். துன்பத்தை விலக்கிக் கொள்வது இயல்பாகும்; இன்ப
த்தையும் நீக்குவதென்பது கொடுமை யல்லவா!
துறந்தாரைப் பார்வைமாத்திரத்தில் மனத்துட்கொள்ளாது
உலகத்துன்ப இன்பங்களை முற்றும் விட்டதை யெண்ணி
எண்ணி மனத்து நிறுத்த ~~...~~க்க வேண்டும். மிக
அருமையாய் அருமை.
அருமை; அருமை

(3) "அறத்திற்கேயன்பு சார்பென்பவறியார்
மறத்திற்குமஃதே துணை."

அறிவார் செய்வதாகிய அறத்திற்கே அன்பு துணையென்று
சொல்லுவர்; அறியார் செய்வதாகிய மறத்திற்கும்
அவ்வன்பே துணையாகும் என்று சொல்லலாம்.
அறம் எல்லாரிடத்தும், எல்லாவற்றிடத்தும் செய்யுமன்பு. பேரன்பு.
பாலாவது; இது அறிவுடையார் செய்வது. பொதுவான மாத்திரமல்ல
மறம் தன்னலங்கருதித் தன்பொருட்டு தீதல்களைச் செய்வதற்கான அன்பு;
வாழவேண்டிக் கெடுதல்களைச் செய்வதற்கான அன்பு. இதுவும் அன்பு
இது குறுகிய நோக்குடைய அன்பு. இதற்கும் அவ்வன்பே துணையென்றது.
தான்; இதற்கும்

அறம் — நன்மை.
மறம் — தீமை.

A 191

அசல்

22.4.38 முத்தையா.

அசல் – 1 நகல் – இல்லை.

அதை வெறுமை செய்வதும் ஆணையோடு செய்வதுதான்
என்பதும் தன்னலங்கருதிப் (பிறர் நலம் பாடுத்துக்) செய்
வதும் ஆணையாற்றன் என்பதும் புலனாகிறது.

(4). "சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை."

<u>சிறைகாக்குங் காப்பு</u> — கூடவேயிருந்து காத்தல், பக்கத்
திலேயே காவலாக வைத்துக் கொண்டு காத்தல், அடைகாப்பது
போலக் காத்தல்; என்றும்,
நிறை — அறிவு; என்றும், பொருள் கொள்ளலாம்.

(5). "புகழ்புரிந்தில்லிலோர்க்கில்லை இகழ்வார்முன்
ஏறுபோற் பீடுநடை."
கற்புடையாள் என்பது.
புகழ் — கற்புடைமை "ஒருவனைப் பற்றி ஒழுகத் திருத்தல்",
கற்புடைமை — "ஒருவனைப் பற்றிப் பிறனைக் கூடுதல்.
கற்பின்மை — கணவனைவிட்டுப் பிறனைக் கூடுதல்.
கற்பின்மை — கணவனது மனமாறுபாட்டாலும், உட
இக்கற்பின்மை கணவனது மனமாறுபாட்டாலும், மனைவிக்கு அமைவது,
ல் நலம் (வலி) இன்மையாலும், கணவனது நலமும் இத்
தாலவது மனைவியின் நலமும் கணவனது தெரிந்து.
திருத்தல் வேண்டுமென்பதைக் கருதிந்து. யார்.
"புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்" என்றது - தமது மனைவி கற்பு
டையாரையில்லாதிருத்தற்குக் காரணம் (கணவராகிய)
தாமே என்றறிப்பு.
இகழ்வார் — மனையாளது இழிவான செயலுக்குக்

அசல்

22.4.38 குறுந்தையா.

அசல்—1 நகல்—இல்லை.

(5)

க்காண்மையாகிய காவலாது இயல்பை (செயலற்றதனை
த்தை) எடுத்துக்கூறுவோர்.

ஏறு — எருது—அதாவது—பொலிஎருது என்
று கொள்ளலாம்.

பசுக்களின்கிடையில் இருக்கும் எருதின் நடை
யைக்கவனித்தால் "ஏறு போற் பீடுநடையின்
பொருள்விளங்கும்.

"எருது ஊர்தியாயிருந்தால் பசுபதியின் கொண்டா
டும்" என்பது வட்டக்கி.

(6) ;"வித்துமிடல் வேண்டுங்கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான்புலம்"!

"விற்றுமிடல் வேண்டுங்கொல்லோ" என்று ~~[illegible]~~
பொருள்கொள்ளலாம்.

பற்று — பத்து, எனவந்தது மாதிரி; விற்றும்
வித்தும், எனவந்ததாகக் கொள்ளலாம்.

"ஐயமிட்டுண்" என்றபடி வந்தவருக்கு அன்ன
மிட்டுத்தானும் பெண்பிள்ளைகளும் உண்பதை
க்கருதியனார். ~~[illegible]~~ சேழிப்பட்டுப்போம் என்று

அசல்

22.[illegible] முத்தையா.

அசல் – 1 நகல் – இல்லை.

(6)

சொல்லிவிட்டுவிடாது இயன்றவரையில் இட்-
டு அனுப்பக்கடவீர்.
நிலத்திலிருந்துவரும் ஆதாய[illegible]த்தைத் தந்து
கொடுக்க அதில் ஒருகூறு விருந்தினர்க்கென்று
காவத்தவர் நில[illegible]த்தின் வருவாய் விருந்தினர்க்
கு அளிக்கப்போதாதென்று நினைத்து, நிலத்
தைவிற்று விருந்தினர்க்கிட்டு வானத்தவர்க்கு
அளிக்கப்போவதான தவறான எண்ணத்
தால் விருந்தாகப்போவதாக "வேண்டுங்கொல்லோ"
தைமாற்ற "வித்தும் இடல் வேண்டுங்கொல்லோ"
என்ற பொருட்பட அமைத்ததாகத் தோன்றுகிறது.
நிலத்தைவிற்று விருந்தினர்க்கிட்டுவிடுவதால்
நிலமும் போச்சு, பணமும் போச்சு. பிறகு இவ
னும் போகவேண்டியதுதான்.
நீ உண்பதற்காக வைத்துக்கொண்டு வந்தவனு
க்குக் கொடு என்பது.
"மிச்சில் மிசைவான்" – என்றது – வந்தவனுக்கா
கக் கணக்காமே; உனக்கென்று சமைத்திருப்பதில்
போயனுப்பு; அவனுக்கென்று வேறு உலைவை
த்துப் போடாதே என்று தெரிவித்தது.
வித்தில்லாமல் நிலம் விளையும் என்பது தவறு
ற்கொள்கையாயல்லாது; "வரவென்றும்
ப்புக் கோர்வித்து," "தவப்பிறப்பினுக்கு வித்து"; 'நன்

அசல்

22.4.38 முத்தையா

அசல் — 1 நகல் — இல்லை.

றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம்" என்று திருக்குற
ளமைத்திருப்பதால்.
"வித்தில்லாத சம்பிரதாயம் மேலுமில்லை கீழுமில்லை"
என்பதும் கவனிக்கற்பாலது.

(7). "தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன் தெரிவார்"

"பனைத்துணையாக் கொள்வர்" — பனைவித்து சிறி
துன்மையாயிருந்து நல்லபலன் தருவதைப்
போல, பயனைக் காண்பவர் ~~சி~~ பாரதது சிறிய
நன்மையைப் பெற்று விளங்குவார்.
நிலத்தில் இருந்து மண்ணைத் தோண்டி சந்தடி
தில் பனங் கொட்டையைப் போட்டுமிடுவாட்
டால் போதும். நீர் ஊற்றினாலும், ஊற்றாது
விட்டாலும் மரமாகி காய்க்கும். பிறகெவ்வித
வளர்ந்து மரமாகி செடியாகி
உதவியையும் வேண்டாது. "இல்லை இல்
லைக்கெவ்வளவு கொடுத்தாலும் அம்மாதிரி
யில்" என்ற சொல்தான் வரும். பனை போன்றவர்.
யல்லவர் பனை போன்றவர்.

பனைத்துணையா — பனைக்கு ஒப்பாக

கொள்வர் — தினையளவாகிய சிறிதளவு நன்றியை
உரைப்பர்.

அசல்

22.4.38. குறிஞ்சியா.

அசல் – 1 நகல் – இல்லை.

(8)

முதல் துறைக்கு அளவுப்பொருளையும், இரண்டாவது துறைக்கு ஒப்புப் பொருளையுங் கொள்ளலாம்.

(8) "தீயினாற்சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினாற்சுட்டவடு."
நாவினாற்சுட்டவடு" என்பதை
"ஆறாதே நாவினாற்சுட்டவடு வடுப்போல
கொண்டு வாயாற்சுட்டது
ஆறாது வேமாறாது என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

(9) "அறன்வரையான் அல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று"
"அறன்வரையான் அல்ல செயினும்", என்று பிரித்
துப் பொருள் கொள்ளலாம்.
"நல்லோர் வழித்துணையாம் அறங்கள் நாலெட்டில்"
ஒருவன் தனக்கு நல்லனவென்று தோன்றுவனவற்
றைச் செய்தாலும் பிறனது இல்வாழ்வை விரும்பாதி
ருத்தல் நல்லது. (44)
"அறம்புரிந்தல்லவை நீக்கலின் தீதே" என்பதும் இங்கு
கருதற்பாலது.

(10) "அறங்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்
புறங்கூறான் என்றல் இனிது." என்று பிரித்து

அசல்

22.4.38 [illegible]

அசல் - 1 நகல் - இல்லை.

ப்பெயரொன்றாகுமாம்.
எவ்வளவு நல்லகாரியங்களை ஒருவன் செய்தாலும்
பிறன்மனையாளை நயத்தல் நன்றன்றென்றும், புறங்
கூறுதல் இனிதாகாதென்றும் நயம்படக் கூறினார்
என்று தோன்றியது.

11. "ஆவிற்கு நீரென்றிரப்பினும் நாவிற் [illegible]
கிரவின் இளிவந்ததில்." என்ப[illegible]து
"ஆவிக்கு நீரென்றிரப்பினும்" என்றபாடமா
யிருந்திருக்கலாமென்று தோன்றியது.

~~உயிர் போவதாயிருந்[illegible]~~
நாவின் வறட்சியால் உயிர் போவதாயிருந்
தாலும் நீரையருந்த மறுத்து, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ அவ்வுயிரைக் காப்பாற்றுவது இழிவு;
சாகும் வரையில் இருந்துதீர்ப்பதானே ஆகுமே. ஒருதரம் இரந்தாலு
ம் இரப்புத்தானே! "இறுதிபயப்பினுமெஞ்சாதிறைவற்
குறுதிபயப்பதாந்தூது" என்றதன் கருத்தும்
[illegible] ~~[illegible]~~. [illegible]

ஆ - பசு - உயிர், என்ற பொருள்கொள்

அசல்

22.4.38. முத்தையா

அசல் — 1 நகல் — இல்லை.

டால் "ஆவிற்கு" என்றிருக்கலாமென்று 17
ம் தோன்றிற்று.
இன்னும் பல கண்டேன்.
இம்மாதிரி எனக்குத் தோன்றியவற்றை, அறிவு
நிறைந்த, பண்பு மிக்க, வயது முதிர்ந்த, பல நூல்களைப் படித்துக் கொண்டி
ருப்பவர்கள், தங்களுக்கு வேண்டியவர்களைத் தோன்றுவதை, அன்பாக,
ல், தவறுகளை வெறுப்புத் தோன்றாவகை என்றுணர்வு தான்.
எடுத்து விளக்குவீர்கள் என்று பல வித்வான்களிடம் இக்
கருத்துக்களைக் கூறியபடியும்
கொள்கைகளில் ஐயமனைக் கண்டேன்.

அடியேன்
29.4.38. முத்தையா. 1938

22-4-38
Copied 208 to 219
11 188-199